Navnebruk i Oslo:

Johnny fra Stovner?

Etter å ha blitt oppdaget av noen jenter i Kragerø sommeren 1991, forsøkte kronprins Haakon å unngå ytterligere oppmerksomhet ved å utgi seg for å være "Johnny fra Stovner" (alt ifølge VG 10. juli 1991). Denne litt spøkefulle sosio-lingvistiske dekkoperasjonen viser en intuitiv forståelse av fornavnenes sosiologi. Men historiekunnskapene sviktet noe: *Johnny* hadde en viss utbredelse i Oslos østlige bydeler på 1950- og 1960-tallet, men det var ikke lenger noe vanlig navn blant gutter på hans alder, heller ikke på Stovner. Slik sett hadde *Tommy* eller *Ronny* vært et bedre valg.

Jan Erik Kristiansen og Jørgen Ouren

Fornavn har ikke bare en praktisk funksjon – en *bruksverdi*, de har også en *symbolverdi*. Navn er sosiale markører og signaliserer sosial identitet, tilhørighet og distanse. Navn er et slags sosialt stempel og forteller noe om vår bakgrunn; hvor vi kommer fra, geografisk og sosialt.

Navnemoter er et *kulturelt* fenomen, som vi alle – bevisst eller ubevisst – er påvirket av; ikke minst fordi navn både er obligatorisk og gratis (Besnard 1998). Navn omsettes ikke på markedet, og vil altså i langt større grad enn andre motefenomener (for eksempel klær, møbler eller biler) være uttrykk for rendyrket *smak og behag*. Navnevalg skjer uten økonomiske og markedsmessige føringer; her kan vi alle velge på øverste hylle, upåvirket av reklame og uten å skjele til lommeboka. (Og det er heller ikke lenger noen klare forventninger om oppkalling). Men også smak og behag er i stor grad sosialt forankret og ikke bare et uttrykk for personlige preferanser og individuelle valg. Smak og behag har en sosio-kulturell dimensjon som preger oss alle, også når vi velger navn. Dette er selvfølgelig grunnen til at summen av de enkelte foreldres individuelle valg samler seg om et fåtall navn og resulterer i kollektive motebølger.

Til tross for en økende internasjonalisering av navnebruken (jamfør navn som *Camilla*, *Hanna* og *Julie*, *Christopher*, *Kevin* og *Thomas*) finnes det forsatt geografiske og sosiale forskjeller eller variasjoner i navnebruken i Norge. Disse variasjonene har litt ulik karakter:

- Rundt omkring i landet finner vi lokale eller regionale navneskikker: Dette er ofte "små", tradisjonelle navn som ennå holder stand. Eksempler er *Jone* i Rogaland, *Jo* i Oppland og Hedmark.
- Men også for enkelte "store", mer utbredte navn finnes det klare regionale forskjeller: *Ola* var således svært vanlig i Oppland, *Halvor* i Telemark, *Brit* i Trøndelag og *Frank* i Nord-Norge.
- Til enhver tid vil vi selvfølgelig også finne andre forskjeller: For eksempel var *Ingrid* det mest brukte navnet på landsbasis i 1997. I Østfold – derimot – var ikke navnet blant de 10 største. Slike forskjeller er imidlertid vanskelige å tolke: Har vi her å gjøre med genuine, regionale forskjeller, eller står vi overfor en form for tidsmessig etterslep; det vil si at Østfold er senere til å følge moten enn andre fylker? Dette får vi først svar på om noen år.

Geografi eller utdanning?

I neste omgang blir så spørsmålet: I hvilken grad er slike geografiske eller regionale forskjeller "egentlig" sosiale eller kulturelle forskjeller, som i stor grad kan forklares for eksempel ut fra befolkningens utdanningsnivå. Navnemotene eller navnebølgene synes å bevege seg fra sentrum til periferi – både geografisk og sosialt. Navn kommer først på moten i ressurssterke og prestisjefylte miljøer og grupper, som opptrer som innovatører eller pionerer. Bærum kommune har lenge vært brukt som eksempel på en toneangivende trendsetter når det gjelder fornavn (Ouren 1994, Kristiansen og Ouren 1998). Noen år senere følger så resten av landet etter; i ulik grad og i forskjellig tempo. Når Bærum ofte omtales som trendsetter, så er det ikke fordi Bærum antas å være helt unik, men fordi det tidligere ikke har vært mulig å se på navnebruken for eksempel i Oslos vestlige bydeler separat. Bærum har derfor vært brukt som et eksempel på det litt diffuse "Oslo vest".

Tabell 1: Postsoner i Oslo sortert etter utdanningsnivå

Nr.	Postsone	Andel med høyere utdanning[1]
	Oslo	**34**
03	Holmenkollen/Ullern	55
08	Sogn/Nordberg/Tåsen/ Ullevål	50
02	Bygdøy/Lysaker/Skøyen/ Frogner	49
07	Røa/Hovseter	48
11	Ekeberg/Nordstrand	37
04	Kjelsås/Grefsen/Torshov	34
01	Sentrum/Gamle Oslo	25
05	Grünerløkka/Sinsen/Årvoll	25
12	Søndre Nordstrand	25
06	Vålerenga/Kampen/Etterstad/ Bryn	21
10	Høybråten/Lindeberg/ Karihaugen	18
09	Linderud/Kalbakken/Grorud/ Stovner	16

[1] Anslag på grunnlag av bydelsdata pr. 1.1. 1997

Selv om den geografiske avstanden fra Bærum til Romsås er langt mindre enn fra Bærum til Nord-Norge, synes den kulturelle avstanden å være omtrent like stor. Vi skal i det følgende se nærmere på variasjoner i navnebruken i Oslo, med hovedvekt på perioden 1950-1997. Det er selvfølgelig ikke her mulig å presentere og analysere (eventuelle) geografiske eller sosiale forskjeller for *alle* fornavn. Og ikke alle navn har en slik geografisk eller sosial dimensjon. Vi skal derfor her se nærmere på *et utvalg* av navn; det vil si *typiske* navn hvor variasjonen er størst.

I mangel av data på bydelsnivå har vi her brukt opplysninger om (barnas) postnummer/postsone. Disse er i stor grad sammenfallende med bydelene, og på grunnlag av bydelsdata har vi så anslått utdanningsnivået for de enkelte postsonene som vist i tabell 1.

Tabellen viser markante forskjeller i utdanningsnivået i Oslo og dataene inviterer til å dele byen i to: *Oslo vest*, bestående av postsonene 02, 03, 07 og 08. *Oslo øst* omfatter sonene 01, 05, 06, 09, 10 og 12. Ifølge tabellen har Oslo vest mer enn dobbelt så høy andel av befolkningen med høyere utdanning som Oslo øst. Postsonene 04 (Kjelsås/ Grefsen/Torshov) og 11 (Ekeberg/ Nordstrand) befinner seg omtrent på gjennomsnittet. Begge disse områdene er heterogene områder som det nok ville vært naturlig å splitte opp og fordele øst- og vestover. Siden dette ikke er mulig, har vi valgt å holde disse to bydelene utenfor analysen.

I deler av Oslo utgjør innvandrere etter hvert en stor andel av befolkningen. Og innvandrere fra ikke-vestlige land er i stor grad konsentrert i de østlige bydeler. Dette betyr at de fleste "vanlige" fornavnene ikke er aktuelle for store grupper, og innebærer derfor en større spredning av navnene i Oslo øst. Dette, igjen, medfører at nivået for de fleste navn er noe for lavt i de østlige bydeler. Dermed framstår også forskjellene mellom øst og vest som noe større enn det de egentlig er. Av denne grunn har vi i det følgende også utelatt de to områdene med høyest andel innvandrere; 01 Sentrum/Gamle Oslo og 05 Grünerløkka/Sinsen/Årvoll.

Øst er øst og vest er vest

La oss begynne analysen av forholdet mellom utdanning og navnevalg med eksemplet *Henrik*, som er et navn "på vei opp" (nr. 12 på landsbasis i 1997 med ca. 1,4 prosent).

Spredningsdiagrammet (figur 1) viser en relativt klar sammenheng mellom bydelens utdanningsnivå og bruken av *Henrik*: Nederst til venstre finner vi bydelene i Oslo øst med lavt utdanningsnivå, hvor bare om lag 1 prosent fikk navnet i perioden 1995-97. Øverst til høyre i diagrammet finner vi så de vestlige bydelene med høyt utdanningsnivå, og her er andelene *Henrik* ca. 2,5 prosent. Bærum (med 42 prosent med høyere utdanning) er på nivå med de vestlige bydeler med 2,8 prosent. (Korrelasjonskoeffisienten R^2= 0,90 gir uttrykk for at sammenhengen mellom de to variablene er relativt klar).

Figur 1: **Andelen som fikk navnet *Henrik* 1995-1997. Bydeler i Oslo**

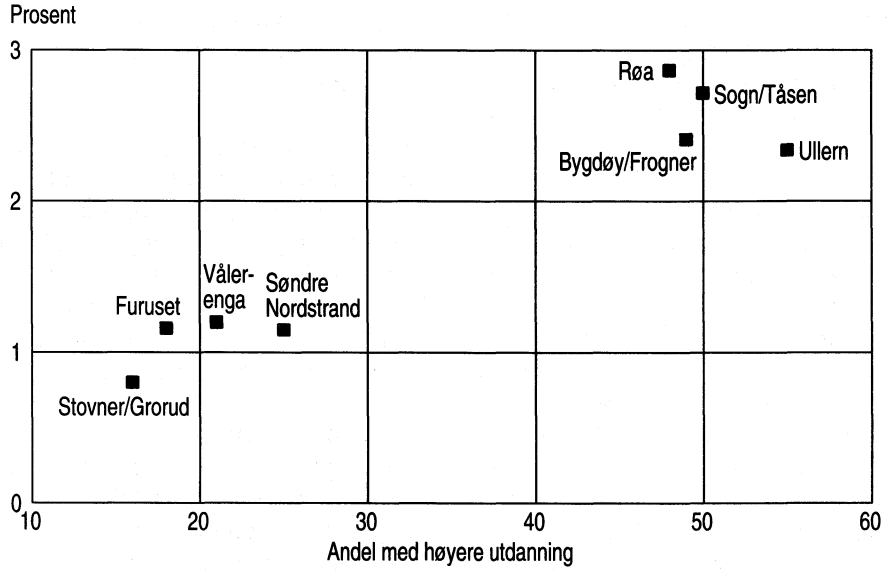

Kilde: SSBs Navnestatistikk

Tabell 2: **De 15 mest populære navnene i Oslo vest og øst. 1995-1997**

	Gutter		Jenter	
Nr.	Vest	Øst	Vest	Øst
1	Henrik	Daniel	Ingrid	Ida
2	Andreas	Martin	Anna	Maria
3	Fredrik	Andreas	Maria	Julie
4	Lars	Fredrik	Nora	Sara
5	Jonas	Magnus	Marie	Camilla
6	Martin	Jonas	Julie	Emilie
7	Christian	Marius	Thea	Martine
8	Eirik	Stian	Emilie	Helene
9	Tobias	Simen	Ida	Silje
10	Sebastian	Thomas	Sofie	Caroline
11	Alexander	Robin	Hanna	Kristine
12	Magnus	Henrik	Helene	Andrea
13	Oscar	Mathias	Vilde	Marte
14	Mathias	Sebastian	Sara	Vilde
15	Erik	Markus	Martine	Ingrid

La oss så se på de mest brukte navnene i Oslo. En liste over de mest populære navnene i vestlige og østlige bydeler de siste årene er vist i tabell 2.

Førsteinntrykket er at de fleste navnene på listen brukes i både øst og vest. Men samtidig ser vi at det også er klare forskjeller: Henholdsvis 7 og 6 av toppnavnene i vest finnes ikke på lista i øst. Og mens *Henrik* og *Ingrid* er på topp i vest, er de helt nede på 12. og 15. plass i øst. *Daniel*, det mest brukte guttenavnet i øst, er ikke med på lista for vest.

Ja vel, så er altså enkelte navn på bestemte tidspunkter mer utbredt i noen bydeler enn i andre. Men et slikt funn reiser egentlig langt flere spørsmål enn det besvarer. Bare en mer systematisk gjennomgang av navnebruk i Oslo øst og vest over tid kan vise hvordan navnemotene oppstår og spres:

- For det første: Har de fleste navn en slik sosial profil eller spredningsmønster, eller gjelder dette bare noen få? Utvikler navnebruken i østlige og vestlige bydeler seg mer eller mindre parallelt; det vil si uten at spesielle bydeler eller strøk kan sies å være ledende.
- Er det slik at (de fleste?) navn først kommer på moten i vest, for så senere også å bli populære i øst?
- Eller finnes det også navn som ikke forlater sitt sosiale miljø, det vil si navn som bare (hovedsakelig) brukes i vest og

som ikke "slår an" i øst? Og omvendt? Hvilke navn er dette?
- Og: Finnes det også navn som starter sin karriere i østlige bydeler, for senere å bli tatt i bruk i vest?
- Til slutt er det også naturlig å reise spørsmålet om disse mønstrene har endret seg over tid: Er eventuelle forskjeller i navnebruk i dag større eller mindre enn tidligere (polarisering eller uniformering)? Og er spredning fra vest til øst vanligere eller sjeldnere i dag enn tidligere?

Som et "vedlegg" til denne artikkelen (se side 20) viser vi grafisk utviklingen for et utvalg navn for perioden 1950-1997 for østlige og vestlige bydeler i Oslo. Diagrammene viser prosentandelene gutter og jenter som hvert år har fått de ulike navnene. (For å unngå at kurvene skal bli for "hakkete" er de glattet ved hjelp av 4-års glidende gjennomsnitt).

Ser vi så nærmere på forholdet mellom Oslos østlige og vestlige bydeler, finner vi tre hovedmønster:

1. "Nøytrale" navn
Denne gruppen navn – som sannsynligvis er langt den største – omfatter det vi kan kalle "nøytrale" navn som i all hovedsak utvikler seg parallelt i de to bydelene; både når det gjelder nivå og tempo. Likevel ofte med et lite forsprang i Oslo vest. Eksempler på slike navn er: *Bente, Elin, Grete, Gunn, Linn, Malin, Merete, Siv, Bjørn, Espen, Geir, Kristian, Markus, Michael, Simon, Sindre, Stein, Thomas* og *Øystein*. Men også *Gro, Helene, Kari, Kjersti, Line, Sara, Sissel, André, Kjetil* og *Marius*, er navn som i stor grad har (hatt) samme og samtidig utbredelse i øst og vest.

2. "Vestkantnavn"
Dette er navn som helt tydelig er dominerende i vest og relativt lite brukt på østkanten. (Kriteriet er at navnet er mer enn dobbelt så ofte brukt i vest som i øst i perioden). De mest typiske vestkantnavnene er *Carl* og *Haakon*, som begge har vært omtrent fire ganger så vanlige i vestlige bydeler. *Bendik, Henrik, Jens, Peder, Preben, William, Nora* og *Thea* er alle omtrent tre ganger så vanlige i vest. Men også *Aksel/Axel, Anders, Andreas, Christian, Erik, Erlend, Fredrik, Hans, Jacob/Jakob, Johan, Karl, Lars, Magnus, Nikolai/Nicolai, Ole, Oscar, Sondre, Tobias, Andrea, Anna, Cecilie, Hanna(h), Hedda, Ingrid, Ingvild, Julie, Karen, Marie, Oda, Vibeke, Victoria og Vilde* er (eller var) alle sammen langt mer vanlige i vest enn i øst. Typisk for disse navnene er at svært mange av dem er såkalt "klassiske" navn som var svært utbredt på slutten av det forrige århundret. En stor andel (særlig av guttenavnene) er norske eller nordiske navn.

Mange av navnene tilhører dagens motenavn. Siden disse motebølgene ennå ikke er avsluttet, er det selvfølgelig en viss mulighet for at Oslo øst etter hvert "overtar" noen av navnene, men bare noen få av kurvene (for eksempel *Sondre, Victoria*) antyder en slik mulig utvikling.

3. "Østkantnavn"
Med typiske østkantnavn forstår vi her navn som i store deler av perioden har vært dominerende i østlige bydeler. Dette viser seg særlig å være guttenavn, og klarest østkantprofil har *Glenn, Kenneth, Kent* og *Tommy*, navn som er omtrent fire ganger så vanlige i øst. Også *Christer, Daniel, Frank, Johnny, Kevin, Kim, Patrick, Robin, Roger, Ronny, Roy, Rune, Stian*, samt *Anita, Jeanette, Linda, Mona, Monica* og *Nadia* er (eller var) i klar overvekt i øst.

Med noen unntak er alle disse navnene av anglo-amerikansk opprinnelse, og i motsetning til de mer typiske vestkantnavnene har de fleste sin glansperiode bak seg; fra 1950-tallet og fram til slutten av 1980-årene. Bare tre av dem – *Daniel, Robin* og *Stian* – finnes blant dagens 50 mest brukte navn. Av dagens mest brukte navn, er det

Navneutvalget
Utvalget av navn er gjort slik: Utgangspunktet var de 15 vanligste gutte- og jentenavnene i henholdsvis Oslo øst og vest i 1995-1997. I tillegg lot vi datamaskinen lete opp de navnene hvor forskjellen mellom øst og vest var små, samt navn hvor forskjellen var markerte; til sammen vel 200 navn. Av disse presenteres ca. 100 i det følgende. Listen gjør ikke krav på å være uttømmende, men er mer å betrakte som en liste med eksempler.

Analysen kompliseres av at navnestatistikken basert på postsone gir opplysninger om personene i den bydelen de bor i dag, ikke i den bydelen de ble født. Våre data vil derfor være påvirket av flyttebevegelsene i Oslo. Disse går i stor grad fra øst til vest og gjelder særlig folk med videregående og høyere utdanning. Men siden vi her egentlig er ute etter utdanningens betydning snarere enn geografiens, betyr dette lite for analysen: Hvis for eksempel en del av dem som har fått navnet *Peder* er født i Oslo øst, men senere har flyttet, er sannsynligheten stor for at foreldrene har høy utdanning.

Eksempler på "nøytrale" navn:

Oslo vest ····· Oslo øst

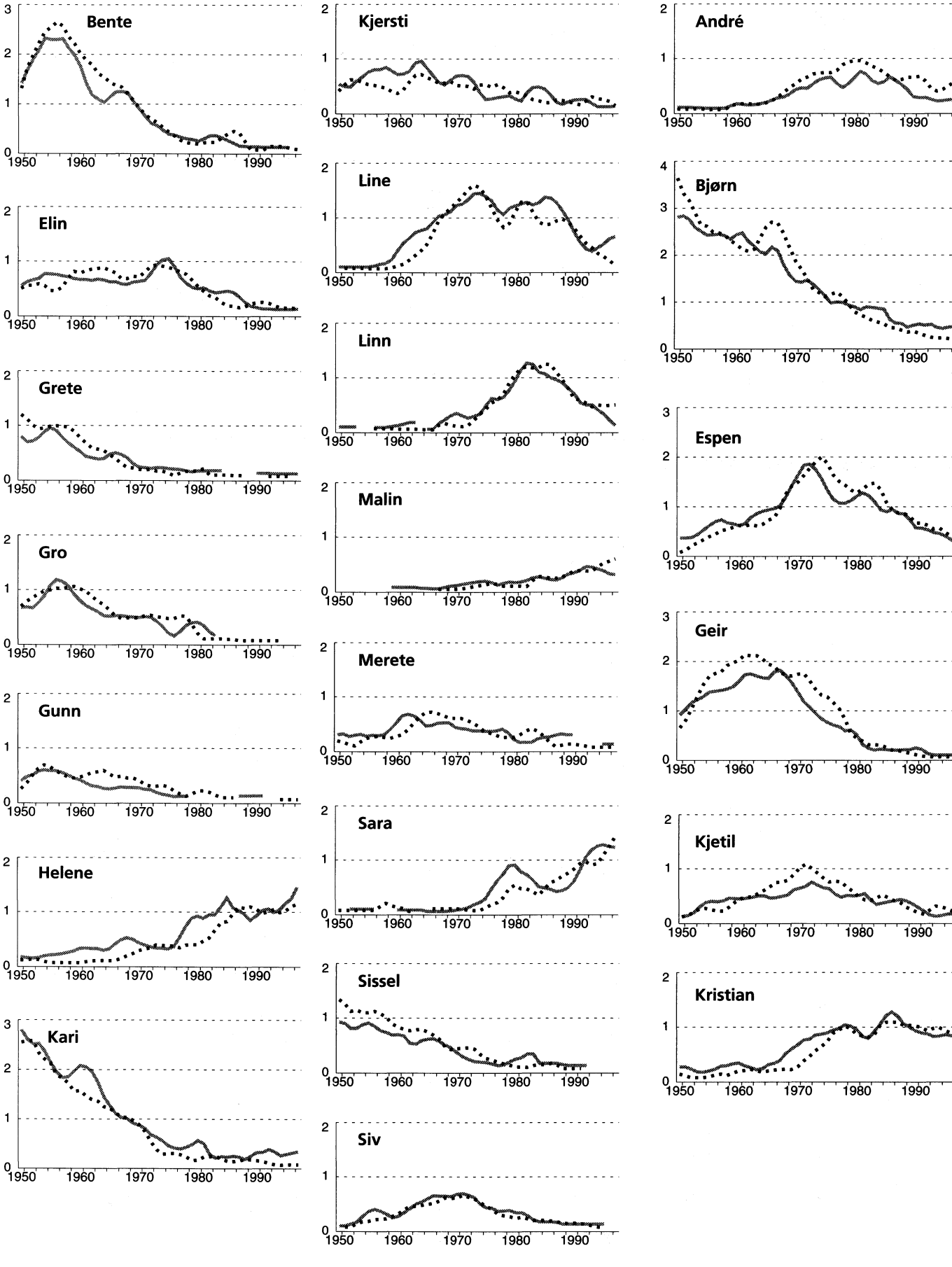

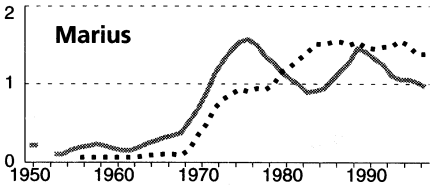

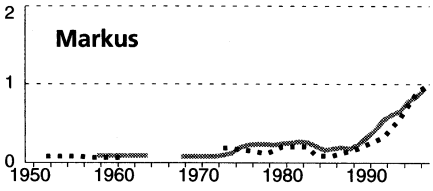

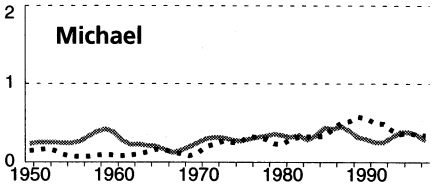

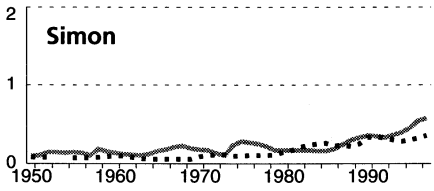

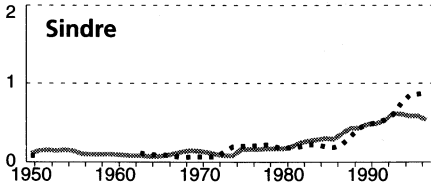

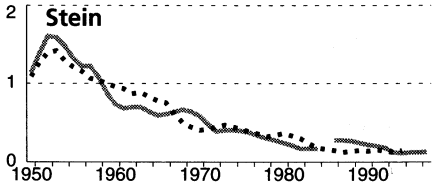

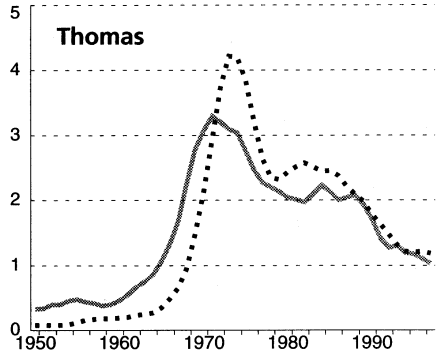

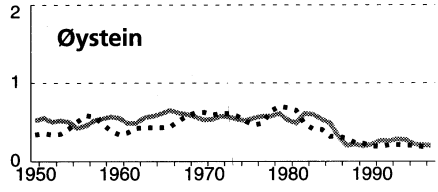

Eksempler på "vestkantnavn":

Oslo vest ····· Oslo øst

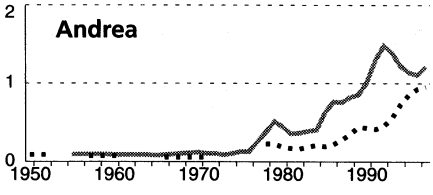

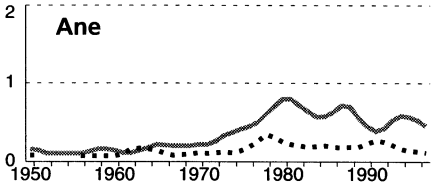

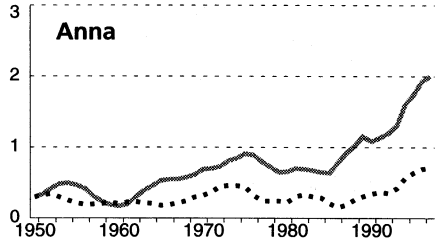

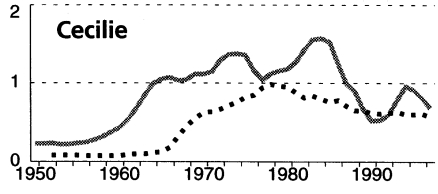

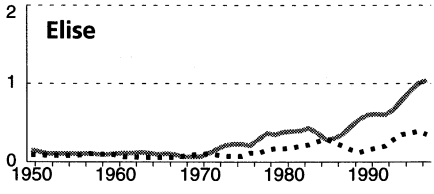

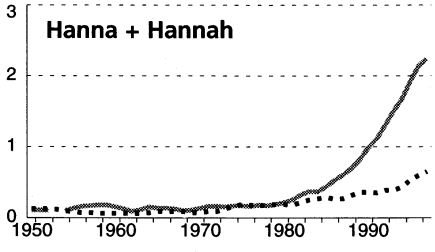

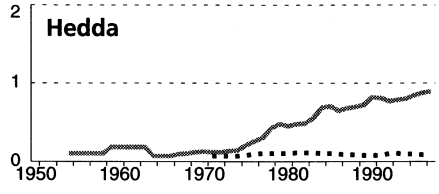

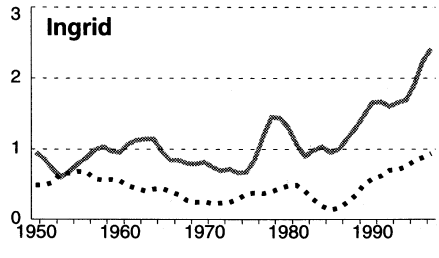

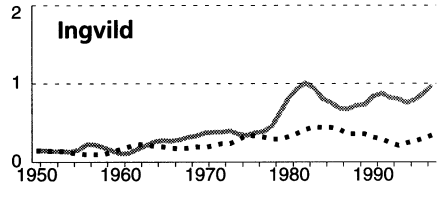

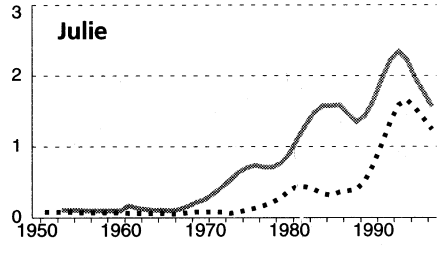

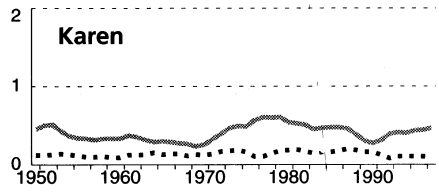

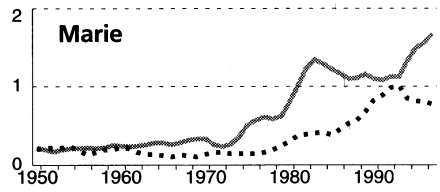

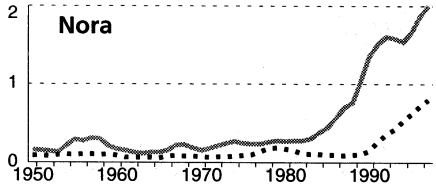
Nora
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

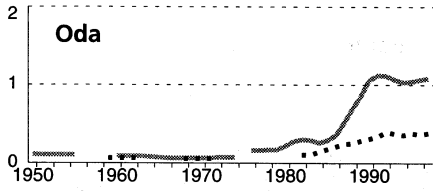
Oda
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

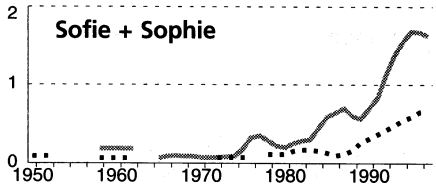
Sofie + Sophie
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

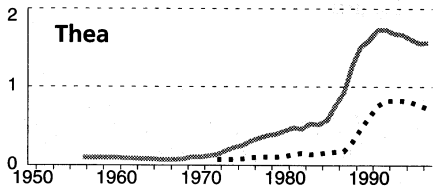
Thea
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

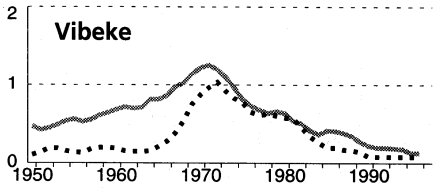
Vibeke
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

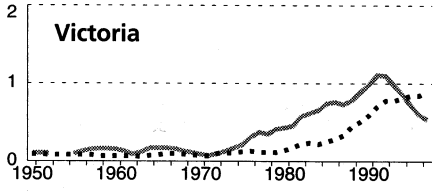
Victoria
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

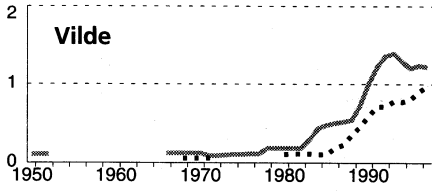
Vilde
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

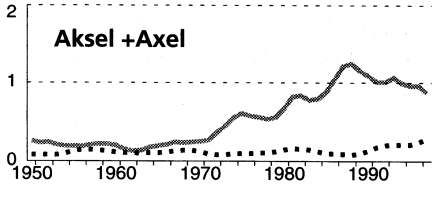
Aksel +Axel
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

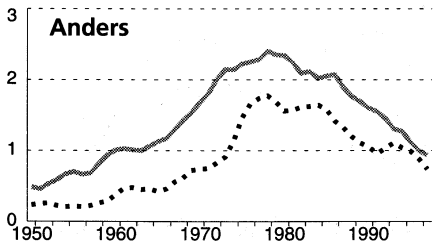
Anders
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

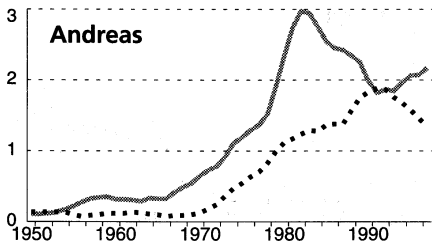
Andreas
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

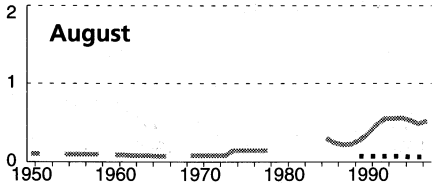
August
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

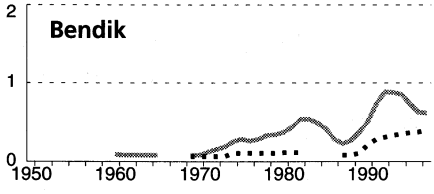
Bendik
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

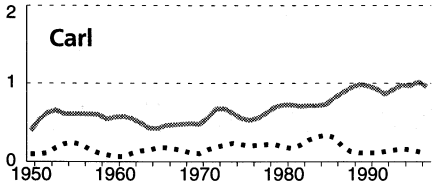
Carl
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

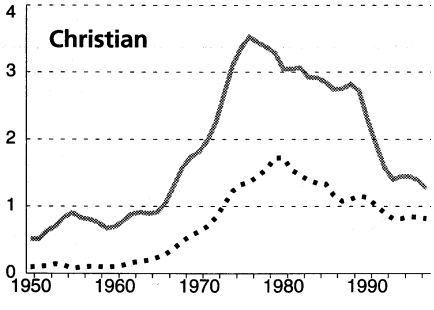
Christian
4
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

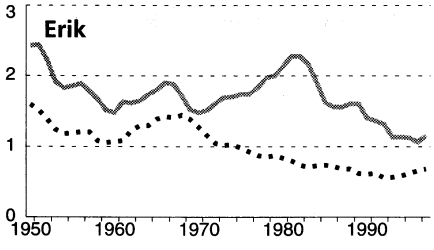
Erik
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

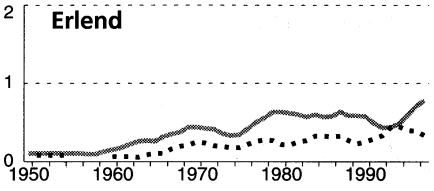
Erlend
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

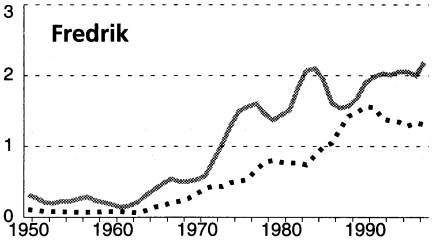
Fredrik
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

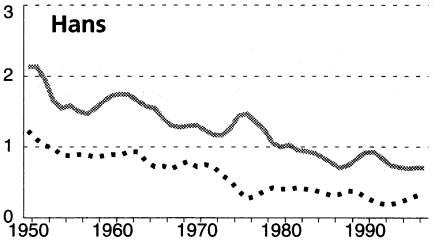
Hans
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

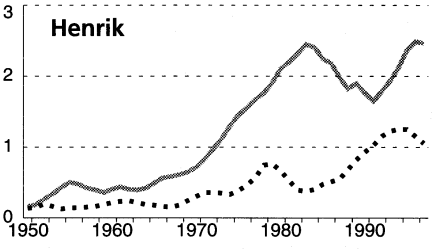
Henrik
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

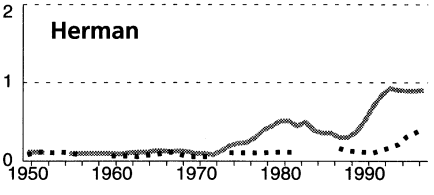
Herman
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

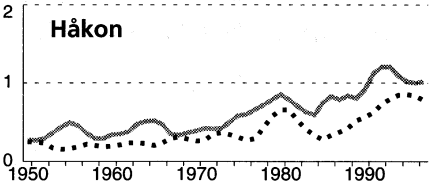
Håkon
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

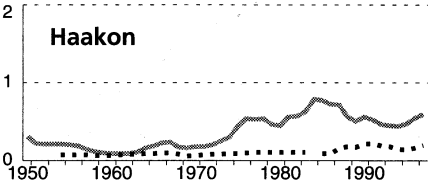
Haakon
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

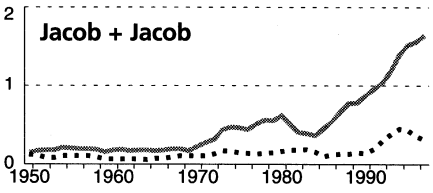

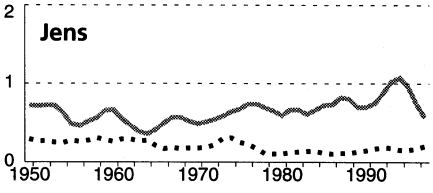

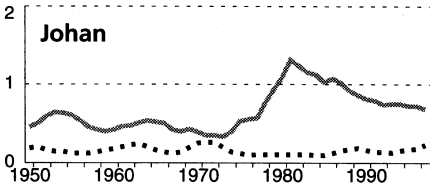

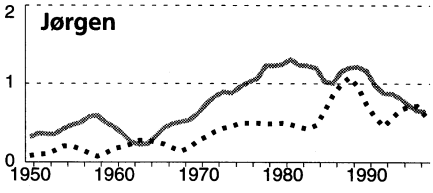

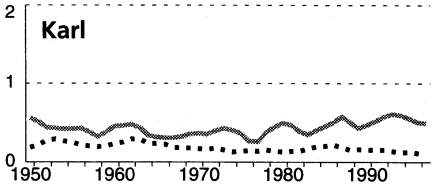

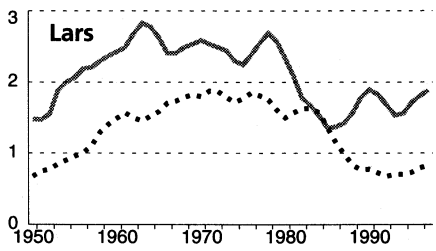

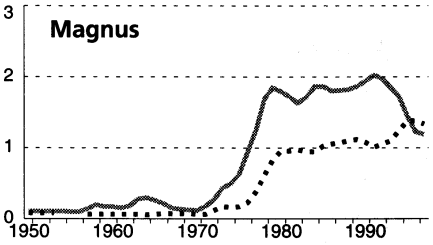

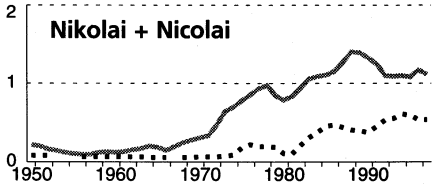

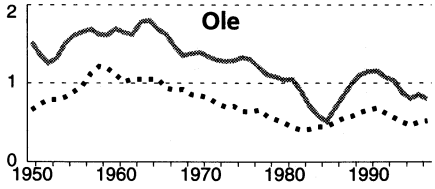

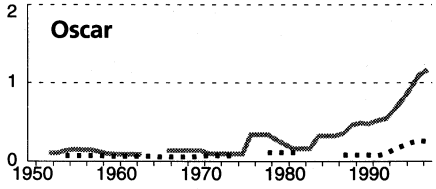

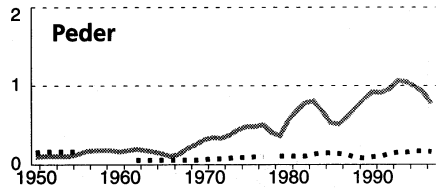

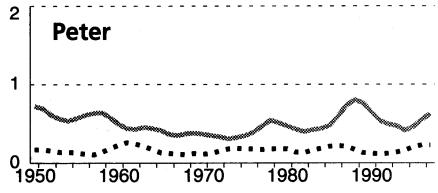

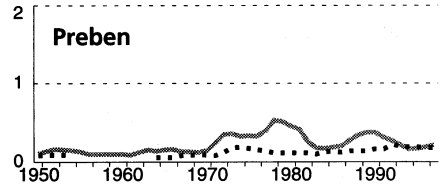

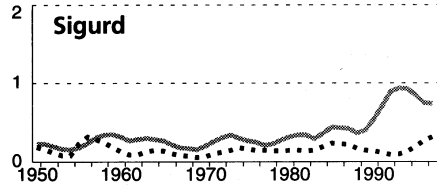

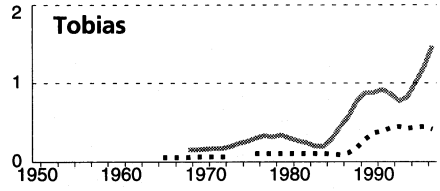

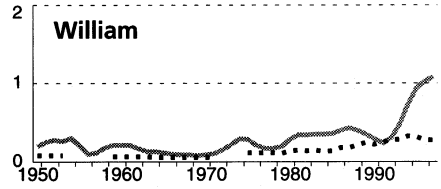

Eksempler på "østkantnavn":

Oslo vest ····· Oslo øst

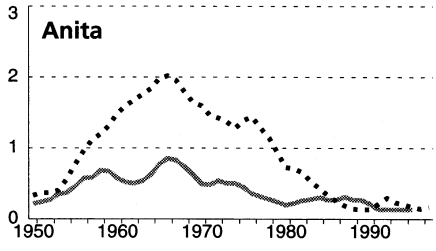

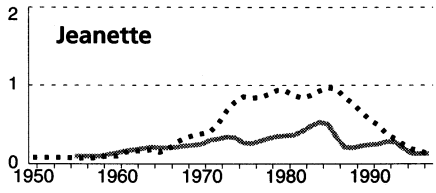

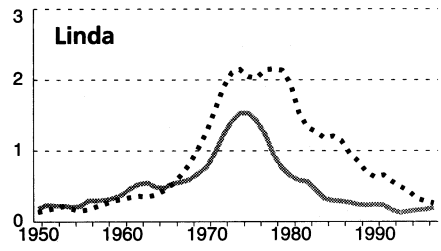

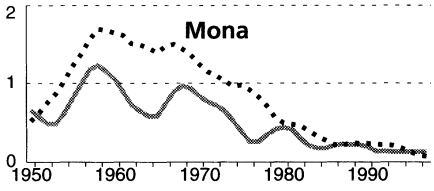
Mona
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

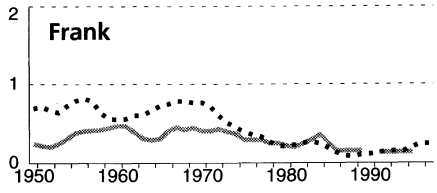
Frank
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

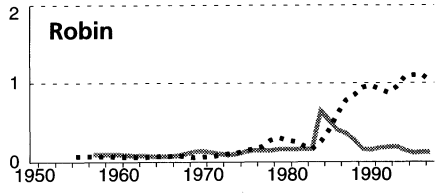
Robin
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

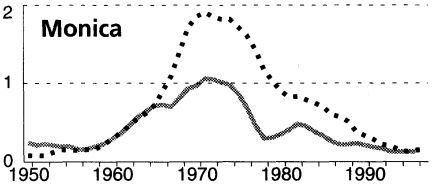
Monica
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

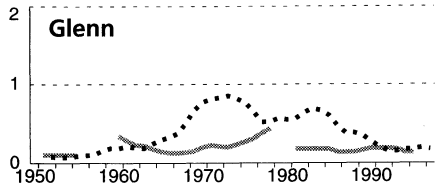
Glenn
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

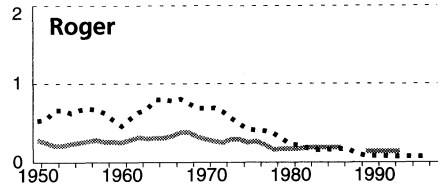
Roger
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

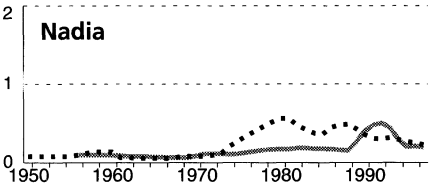
Nadia
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

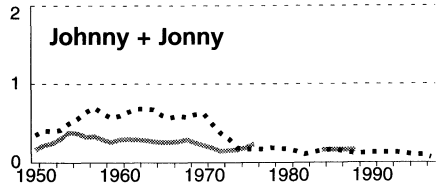
Johnny + Jonny
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

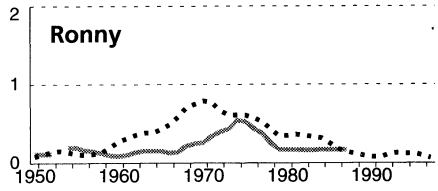
Ronny
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

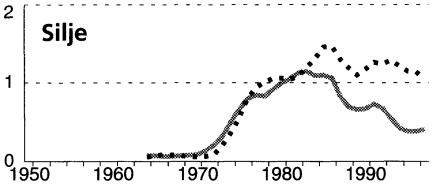
Silje
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

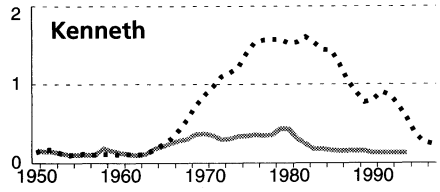
Kenneth
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

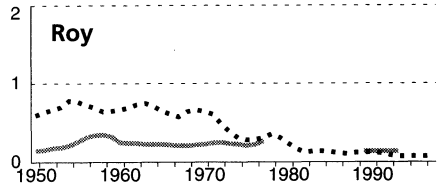
Roy
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

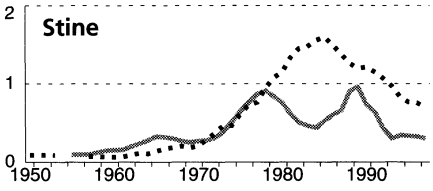
Stine
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

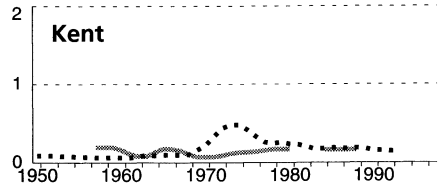
Kent
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

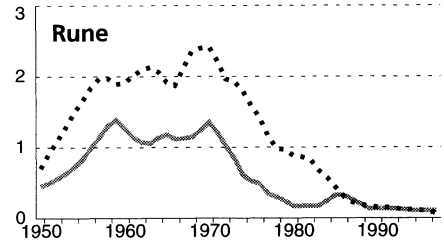
Rune
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

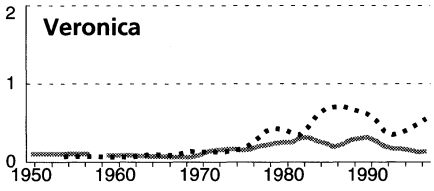
Veronica
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

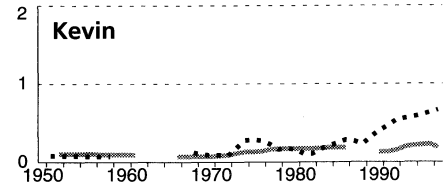
Kevin
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

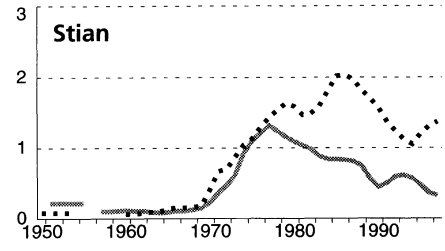
Stian
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

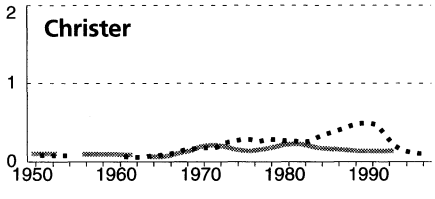
Christer
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

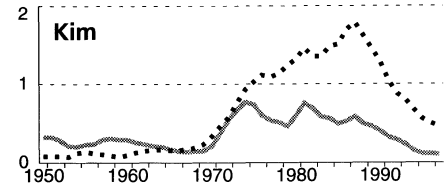
Kim
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

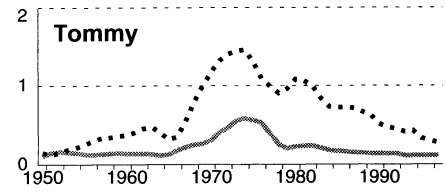
Tommy
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

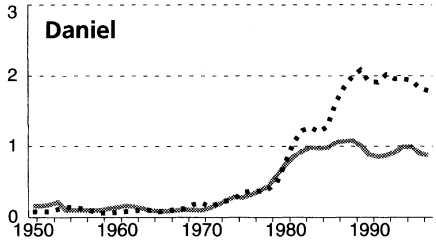
Daniel
3
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

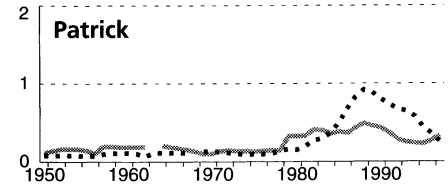
Patrick
2
1
0
1950
1960
1970
1980
1990

bare ett – *Silje* – som kan sies å ha en østkant-profil.

Fra vest til øst

I det foregående har vi hovedsakelig fokusert på forskjellen i "nivå" på ulike navn, det vil si om de er vanligst i øst eller vest. Et annet spørsmål er hvor motene starter og hvordan de sper seg.

Og her synes hovedtendensen helt klar. Langt de fleste navnemoter eller navnebølger starter i vest. Et typisk eksempel er *Julie*, som ble populært i Oslo vest omkring 1970. På slutten av 1970-tallet fulgte så Oslo øst etter, men uten å nå opp på samme nivå som i vestlige bydeler. Dette er det vanlige mønsteret, særlig for mange av dagens motenavn (se for eksempel *Andreas, Markus, Kristian, Ingrid* og *Ida*).

En del navn har en nokså parallell utvikling i starten (for eksempel *Jeanette, Silje, Daniel* og *Kevin*), men ingen navn synes først å ha "slått an" i øst. Og noen av de navnene som ovenfor er karakterisert som typiske østkantnavn begynte faktisk sin karriere i vest, som for eksempel *Linda, Kim, Patrick* og *Robin*. Felles for disse to gruppene navn er at de underveis ble til østkantnavn: Det kan se ut som Oslo vest på et eller annet tidspunkt "hoppet av" bølgen og overlot navnet til de østlige bydeler.

Navn på C i vest

Ovenfor har vi sett på en rekke enkeltnavn. Til tross for at norske navnebøker har få oppføringer under bokstaven C, har vi de siste 25 årene hatt en markert motebølge, hvor det eneste fellestrekket var bokstaven C. Om vi slår sammen alle disse C-navnene og ser på utbredelsen i Oslo øst og vest, finner vi følgende karakteristiske fordelinger, vist i figur 2.

Figur 2: **Andelen med C-navn[1] i Oslo øst og vest. 1940-1997**

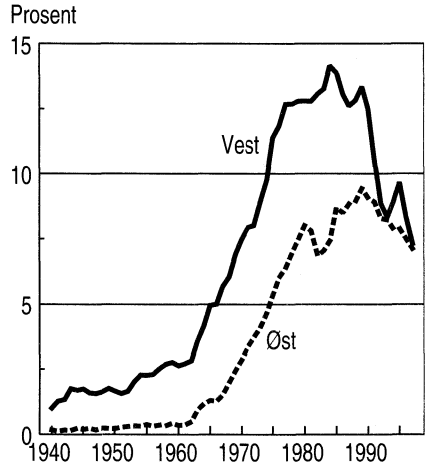

[1] Følgende navn inngår: Camilla, Caroline, Cathrine, Cecilie, Christina, Christine, Celine, Charlotte, Christian, Carl, Christoffer, Christopher

Kilde: SSBs Navnestatistikk

Figuren gir en god illustrasjon av motebølgenes bevegelse og utbredelse i Oslo øst og vest. C-navnene var i bruk i Oslo vest allerede på 1940- og 1950-tallet, men det var først på 1960-tallet at utviklingen skjøt fart. Oslo øst fulgte etter noen år senere, uten noen gang å nå opp på samme nivå som i vest. Først når navnene går av moten, blir utbredelsen omtrent den samme.

Oslo og resten av landet

Av det foregående kan man få inntrykk av at mens Oslo vest setter trenden eller i alle fall følger moten, så har Oslo øst i stor grad en egen navnekultur. Men selv om Oslo vest (inkludert Bærum) vanligvis er trendsetter og svært mange av de mest typiske vestkantnavnene (*Carl, Christian, Haakon, Peder*) nesten er helt fraværende på østkanten, så har mange av disse navnene heller ikke i særlig grad slått an i resten av landet; dette er navn som i liten grad forlater sitt sosiale territorium. De fleste typiske østkantnavnene – derimot – er (eller var) populære også i landet for øvrig (unntatt i Oslo vest); ja svært mange av dem (for eksempel *Raymond, Roger* og *Ronny*) har vært mer brukt ellers i landet (særlig i Sogn og Fjordane og Nord-Norge) og i 1970-årene var *Linda* to ganger på navnetoppen. I et slik perspektiv er det ikke Oslo øst som er spesiell, men snarere Oslo vest.

To navn har hatt en litt spesiell utvikling; *Silje* og *Malin*. Disse ble populære utover hele landet henholdsvis på 1970- og 1980-tallet, men de slo aldri helt an i Oslo (verken i øst eller vest). Noe av den samme tendensen gjør seg i dag gjeldende for *Sindre*.

Økende forskjeller?

Er så de sosiokulturelle forskjellene i navnebruk økende eller avtakende? En naturlig hypotese ville kanskje være at de var avtakende: Med stor geografisk og sosial mobilitet, enhetsskole, økende utdanningsnivå og landsdekkende massemedier skulle man kanskje også forvente en økende homogenisering av samfunnet og at mange kulturelle forskjeller blir utvisket (jamfør den sosiologiske klisjeen: Fra klassesamfunn til massesamfunn). Hellevik (1996) hevder at forskjellene mellom sosiale grupper de siste tiårene er blitt mindre markert og at sosial tilhørighet får mindre betydning for hva nordmenn mener og gjør. Også den betydelige internasjonaliseringen av navnebruken peker i en slik retning.

Nå er det grunn til å tro at dette i noen grad har skjedd når det gjelder tradisjonelle regionale eller geografiske forskjeller i navnebruk. Men når det derimot gjelder sosiale forskjeller, kan hypotesen like gjerne være den motsatte; nemlig at disse har økt. Blant annet fordi det i dag er en langt større spredning av

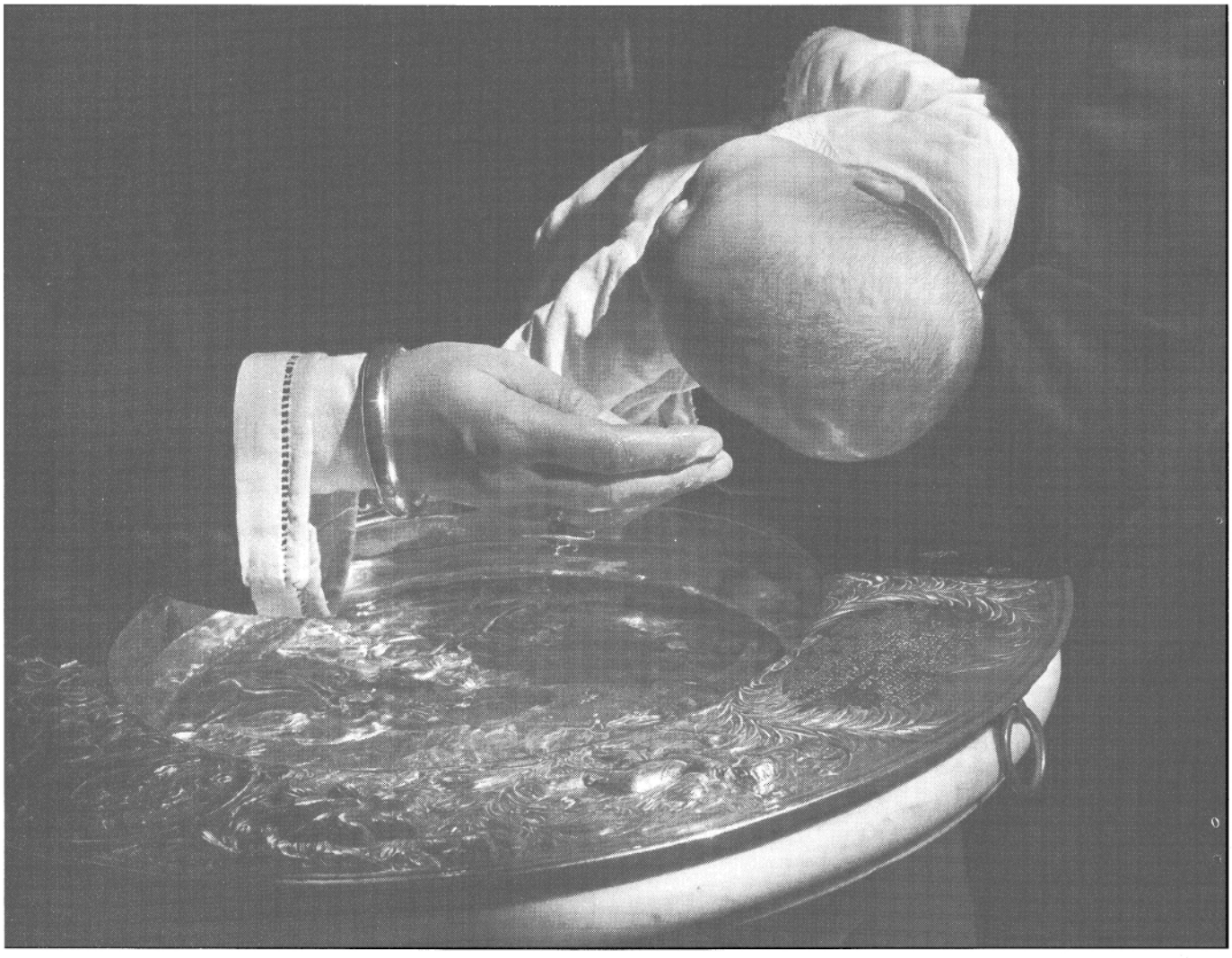

navnebruken enn for eksempel i perioden etter krigen, da "alle" het Anne og Jan. Dermed ble det lite rom for store forskjeller. Med økende differensiering på de fleste kulturelle områder, både når det gjelder mediebruk, konsum, fritidsbruk og -interesser, kan det også være grunn til å forvente en polarisering av den sosiale smaken.

Om vi ser på kurvene for navn som *Hanna/Hannah*, *Hedda*, *Oda*, *Nora*, *Aksel/Axel*, *August*, *Carl*, *Haakon*, *Jakob/Jacob*, *Jens*, *Johan*, *Oscar* og *Peder*, så synes ikke utdanningseksplosjonen å ha ført til noen utvisking av kulturelle forskjeller, snarere tvert imot: Disse (og andre navn) er i dag nesten bare å finne i vestlige bydeler. Dette er alle navn som har vært "på vei opp" noen år og med de vanlige motebølgene skulle de østlige bydeler nå "komme etter". Hva som skjer framover vet vi jo ikke, men kurvene peker ikke i retning av homogenisering.

Litteratur

Besnard, Philippe (1998): En durkheimiansk tilnærming til studiet av mote. Fornavnenes sosiologi, *Sosiologi i dag*, 1:45-59.

Hellevik, Ottar (1996): *Nordmenn og det gode liv*, Oslo: Universitetsforlaget.

Kristiansen, Jan Erik og Jørgen Ouren (1998): *Fornavn i Norge: Navnemoter og motenavn*, Oslo: Ad Notam Gyldendal.

Ouren, Jørgen (1994): Fornavn: Tradisjon og moter gjennom 100 år, *Samfunnsspeilet* 1994, 2, 28-33, Statistisk sentralbyrå.

Jan Erik Kristiansen
(jan.erik.kristiansen@ssb.no) er rådgiver i Statistisk sentralbyrå, Seksjon for informasjon og publisering.

Jørgen Ouren
(joergen.ouren@ssb.no) er rådgiver i Statistisk sentralbyrå, Seksjon for makroøkonomi.